העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. חזוכה השבוע: דוד לוי, פתח־תקוה.

חצי־חצי

לקולנוע „קרן" בבאר־שבע נכנס תימני ואתו ששה ילדים, בני כל הגילים. כשהתחילו הילדים להתפרע בשעת הצגת הסרט, פנה אחד הצופים אל התימני ואמר בכעס: „אדוני, לא יכולת להשאיר את חצי הילדים שלך בבית, לפחות?"

השיב התימני בנחת: „זה מה שעשיתי, אדון."

שאול מנשה, סדום

מאגדות בית־הספר העברי

כמעט טוב

ברמן, אחד המורים בבית־הספר תיכון חדש, לימד בשביעית פילוסופיה, והטיל על התלמידים לכתוב חיבור על סוקראטס. אמנון מסקין התעצל קצת לכתוב את החיבור, לכן לקח ספר פילוסופיה שמצא בבית־הוריו, העתיק מתוכו קטעים אחדים מפה ומשם, ומסר למורה.

לפני שהחיבורים הוחזרו, פחד אמנון פחד מוות, שמא הרגיש המורה בתרמית שלו. אבל הפחד הפך לרוגז גדול, כאשר ראה שברמן רשם לו בפחברת, תחת החיבור, את הציון „כמעט טוב". בסך הכל!

דן גילרמן, תל־אביב

כתם שחור

כשנינה דינור למדה בגימנסיה הרצליה, נערכה יום אחד בחינה במתימטיקה. נינה לא התמצאה ביותר בשטח זה, לכן ישבה בערב שקדם לבחינה והעתיקה את כל הנוסחאות על פני מטפחת מעומלנת היטב, בעיפרון מחודד ובצפיפות רבה. למחרת, כשהגיעה שעת הבחינה, העמידה נינה פני מצוננת, ומדי רגע הוציאה מכיסה את המטפחת ומחתה היטב את אפה, כשהיא מתבוננת תוך כדי מעשה אל רשימותיה.

המורה למתימטיקה, שהיה לא־טיפש, העיף אליה מבט מפעם לפעם, ולא אמר דבר. רק כאשר הגישה לו לבסוף את הדף המלא, אמר: „תגידי, נינה, מדוע האף שלך כל כך שחור?"

יונה סלמון, תל־אביב

כל ההתחלות קשות

ד"ר מנחם אורן, אלוף השחמט הישראלי, שימש כמורה למתימטיקה בגימנסיה הרצליה. הוא נהג בתלמידיו ביד תקיפה, ובכל פעם שמישהו מהם התנהג שלא כשורה — דרש כי יביא את הוריו לבית־הספר.

יום אחד, כאשר תלמידה בשם רבקה זלצר לא הכינה את שיעוריה, נתן בה ד"ר אורן מבט חמור ואמר לקול צחוקה של הכיתה כולה: „ובכן, זלצר, את רוצה שאני אתחיל עם אמא שלך?!"

ע. רם, תל־אביב

נס חנוכה

באחת המעברות, החליטה המורה לחוג את חג החנוכה ברוב פאר והדר. במרכז החגיגה, עמדה הצגתו של שיר־הילדים המפורסם:

„שקט, שקט, שקט, שקט,
החנוכיה דולקת,
ובחדר, בלי שאון,
מסתובב הסביבון."

ההצגה נערכה כך: על הבמה השתובבו בהתחלה המון ילדים, עד שהקריין הכריז: „שקט, שקט, שקט, שקט." אז השתתקו הילדים. אחר כך קרא הקריין: „החנוכיה דולקת," ואז נכנס ילד אל הבמה והדליק את החנוכיה שעמדה על השולחן. הקריין המשיך: „ובחדר, בלי שאון," ובו ברגע נכנס ילד נוסף, לקח מעל השולחן שעל הבמה את השעון המעורר שעמד שם והוציא אותו החוצה. ילד רביעי נכנס כשהקריין קרא את השורה האחרונה, וסובב על השולחן סביבון.

ע. גור, תל־אביב

כזבים לילקוט

מוקדם ומאוחר

יום אחד, כשהחברה באו לארוחת־בוקר וידיהם מלוכלכות בזבל, נוכחו שבברז אין מים. אמרה שוש האקונומית: „מה, אין מים? אין דבר, שבו קודם לאכול. המים תיכף יגיעו."

עלון קיבוץ ניר־עוז

* * *

כמו במלאכם

כשבראל חזר לפתח־תקווה מהנסיעה הראשונה שלו לפאריס, בענייני עלייה ב', הקיפו אותו כל החברה, בתקווה לשמוע משהו מעניין על העולם הגדול.

בסוף, כשהחברה כבר ממש התחננו שיספר משהו על הרפתקותיו בניכר, אמר בראל: „נו, טוב. יום אחד נכנסתי למסעדה בפאריס. כמו שאני יושב לאכול, נטפלה אלי רזאללה אחת, כזו צבועה ומסולסלת, אבל יופי של חתיכה."

„נו, ומה אחר־כך?" שאלו החברה.

„כלום, היא ביקשה שאני אזמין אותה לשתות ולרקוד. היא רקדה דווקא די טוב, רק אני לא הייתי הכי טוב על המגרש בלרקוד."

„לא חשוב. מה היה אחר־כך?" שאלו החברה.

„כלום, היא הזמינה אותי לבוא אליה לחדר, מין חדר כזה קטן, בעלייה של בית, עם תקרה עקומה כזאת."

„לא חשוב. מה היה אחר־כך?" שאלו החברה.

„כלום," אמר בראל. „אחר כך הכל היה בדייק כמו במלאכם."

הערות=שולייס

סהר היה יכול לנסח את רוב תשובותיו בחקירה הנגדית בנוסח הכמעט־תנ"כי: ...

●

...„על שלושה פשעים — אדום. ועל ארבעה — לא אשיבנו!"

* * *

סהר טען בבית־המשפט כי אצל יצחק רפאל נערכו ארבעה חיפושים יסודיים, אך לא נמצא בהם שום דבר חשוד...

●

...על כך כבר אמרו חז"ל: „יגעת ולא מצאת — אל תאמין."

* * *

כסף ישראלי מזוייף נתגלה ברצועת עזה...

●

...עד לכיבוש עזה, היו תמיד צרות בגזרת כיסופים. אחרי הכיבוש, מסתבר כי יש צרות בגיזרת כספים.

* * *

מבקר־המדינה מתח, בין השאר, ביקורת על סדרי הקבורה...

●

...מי עוד כמוהו מומחה בענייני קבורת פרשיות?

— „ידעתי שזה ימצא חן בעיניך!"

ידידתי

ידידתי — עלמת־תפארת
כה יפה ונחדרת.
עיניה — להבה בוערת,
גזרתה היא מקומרת.
בידיעות היא מתגנדרת,
שירים היא בעל־פה אומרת,
בקול ערב היא מזמרת.
בספורט היא בקבוצה נבחרת,
ועל אופניים חיש דוהרת.
מלבד כל זאת, היא גם סופרת,
כתבנית ומחברת.
באלגברת — ממש זוהרת
כל נוסחה אצלה מוסברת,
כל מספר, מידה וזרת.
בדיחות טובות היא מספרת,
ובריקוד היא כה סוערת.
ורק בזאת היא מפגרת:

— — — — — — — — — —

לשפות כוס תה אינה מוכשרת.

צבי גורדון, ראשון לציון.

טעות לעולם צודקת

האמרשילד, שהוא רווק, אינו יכול למצוא שפה משותפת עם שרת ה־חוץ גב' גולדה מאיר ונוצרה מעין שינה אישית ביניהם. (הארץ)

סג"ם סמרגון עזריאל, צח"ל

וזה, כמובן, הכניס את הבעיה הישראלית למיטת סדום.

העם לימין הממש. (ידיעות אחרונות)

מאיר ינאי, תל־אביב

יחי הריאליזם!

משרד המסחר והמשטרה. (הארץ)

דויד שולץ, חיפה

בקיצור: משרד המסחרה.

בהסתדרות המהנדסים משתפים אנשים. (על המשמר)

אליק מג, חיפה

בהסתדרויות אחרות יוצאים מן הדעת.

שתי דקות אינטליגנציה

שמות שהם פעלים

שמם של הרבה אנשים ומושגים מזדהה בעברית עם אחת מצורות הפועל, כמו „נתן" או „יעקוב". מצא את השמות הבאים, המתוארים בהגדרות דווקא כפועל המזדהה אתם.

(1) איזה צייר שמו „נעשה מהפכה"?
(2) איזה יישוב שמו „ניתן תשובה"?
(3) איזה צמח מאכל שמו „מרחמת"?
(4) איזו מרצפת פירושה „אשאף את הניחוח לאפי"?
(5) איזה מלך „לקוח בהלוואה"?
(6) איזו מטבע תלמודית שמה „הסתלק מכאן"?
(7) איזה סופר ספרדי, שמו הפרטי הוא „מי מושיע"?
(8) איזה יישוב בארץ שמו „יעמוד על רגליו"?
(9) איזה נכר פירושו „רקוד"?
(10) איזה סופר עברי שמו „המתנועע"?

* * *

שבח חייס, ירושלים